

Lokowanie miasta na prawie niemieckim.

Warunkiem nadania prawa miejskiego był immunitet zwany ....., wydany przez władcę zapewniający zwolnienie od ciężarów prawa książęcego i nadający wspólnocie miejskiej określone prawo. Następnie pojawiał się ....., który odpowiadał za sprowadzenie osadników oraz zorganizowanie gminy miejskiej. Po otrzymaniu przywileju lokacyjnego przystępowano do wyznaczania obszaru, jaki miało zająć miasto. Wytaczano ..... (*centralne miejsce w mieście*), ... oraz parcele, które były do nich prostopadłe. Każdy osadnik otrzymywał ..... (*ilość*) parcelę, za którą płacił czynsz określony w dokumencie lokacyjnym. Mieszczanie otrzymywali okres wolny od świadczeń, zwany ..... Pozycja zasadzcy była bardzo mocna, ponieważ z reguły otrzymywał stanowisko ....., co wiązało się z licznymi przywilejami ekonomicznymi. Spośród licznych przywilejów do najważniejszych należały: posiadanie co ..... (*ilość*) parceli, otrzymywał prawo do zakładania ....., ..., ..., oraz prawo pobierania jednej trzeciej kar sądowych. Po udanej akcji lokacyjnej, wójt stawał się majątnym człowiekiem.

